

Orfeusz a szökőkútban

Az idei THEALTER első utcaszínházi előadása a pécsi Janus Egyetemi Színház és a Szegedi Egyetemi Színház közös produkciója, az Orfeusz volt. Szemessy Kingával, az előadás rendezőjével a Széchenyi téri szökőkút vizében állva beszélgettünk.

– Ha a véletlenül épp erre járó, aztán az előadásotok látván itt megálló szegedi nénik valamelyike idejönne hozzád, és megkérdezné, hogy „mi volt ez, kérem?”, mit válaszolnál neki?

– Természetesen az az ideális, ha valaki az elejétől végig meg tudja nézni a darabot, nem olyan jó, ha a közepén kapcsolódik be. Mindenesetre elég kötött volt a helyzetünk, lévén Tolnai szövegeket használtunk, és egy verses formát. A versek pedig intímabb, bensőségesebb teret és hangnemet kívánnak meg. A Széchenyi téri szökőkút ebből a szempontból ellenünk dolgozik, de nekünk annyi megkötésünk volt, hogy szabad téren legyen az előadás, ahol az Orfeusz történetre ráhangolva megvan a fel- és az alvilágnak a két matériája: az egyik a fű meg a föld, a másik a víz. Ehhez hangoltuk a zöld és a kék jelmezt, illetve Orfeusz átmenetiségét.

A történettel nem mint szerelmi, mitológiai átváltozástörténettel foglalkoztunk, hanem Orfeusszal, mint zenésszel, művésszel. Azzal az alapvető témával, hogy mennyire kell peremre vagy két világ közé szorulniuk a művészeknek, mennyire kell „betegnek” lenniük az alkotáshoz.

– Félek, amit most mondtál, azt a néni nem értené...

– Elmondanám neki, hogy alapvetően már az is egy specifikus dolog, ha valaki egy parkba kijár, és egyáltalán

FOTÓ: RÉVÉSZ RÓBERT

le mer ülni a szökőkúthoz egy fél órára gondolkodni vagy fagyizni. Az meg egy plusz poén, ha nem csak ül a csobogó szökőkútnál, és bámulja, hogy de szép, milyen látványos, hanem látja, hogy ezt emberek használják, hogy amit most lát, az egy újragondolt valami. Ez mindenképpen egy nyitott hozzáállást feltételez.

„Nézd! Azok meg bementek a vízbe! Nem szabad a szökőkutakba belemenni... Ezeknek a szökőkutaknak a vize olyan. (...) Hm. Biztos ez is az előadás része.”

• Egy szegedi hölgy, aki az Orfeusz előadásnak csak a közepére ért oda

» A THEALTER ma programja (JULIUS 18., VASÁRNAP)

» Let's Talk: informális nemzetközi szakmai találkozó fesztiválszervezők számára

• Régi Zsinagóga – udvar (14:00 - 17:00)

» Symposion LIFT: Tolnai Ottó műveinek képregény adaptációja • Grand Café (17:00 - 17:40)

» Horváth Mihály Gimnázium (Szentes): Vonaton (utcajátékok tolnaiul) • Klauzál tér (18:00 - 18:45)

» GoBe Társulat (Budapest): Tolnai Táncllexikon – Az eszéki zsiráf • Régi Zsinagóga (19:00 - 19:40)

» Horváth Mihály Gimnázium (Szentes): Didergő • Kisszínház (21:00 - 21:40)

A THEALTER FESZTIVÁL TÁMOGATÓI:

Szeged MJV Önkormányzata • Nemzeti Kulturális Alap • Oktatási és Kulturális Minisztérium • Pécs 2010 – Európa Kulturális Fővárosa • Szegedi Hőszolgáltató Kft. • Open Society Institute (OSI) • Szegedi Nemzeti Színház • Szegedi Környezetgazdálkodási Nonprofit Kft. • Szegedi Városcélpárt Kft. • Román Kulturális Intézet • József Attila Kör (JAK) • Lengyel Intézet • Grotowski Intézet • Orlik Irodatechnika • Tisza Hotel

Médiatámogatók: delmagyar.hu • Factory Creative Studio • Magyar Színházi Portál www.szhaz.hu

delmagyar.hu

FACTORY CREATIVE STUDIO

Magyar Színházi Portál www.szhaz.hu

Partnereink: Grand Café • Híd Étterem & Bistro

EX-STASIS • A THEALTER LAPJA

szerkesztő: Fazekas Gábor • fotó: Révész Róbert
kiadja a MASZK Egyesület • felelős kiadó: Balog József

VISSZA! VISSZA! VISSZA!

Elég nagy batyu

Beszélgetés Halász Péterrel /részlet/

– Volt alkalmad a fesztiválon másokat nézni, másokkal beszélgetni?

– Sajnos nagyon szűkös az időm, de azért talákoztam emberekkel. Neveket ne kérdezz, azokra nem emlékszem. De például a zsinagóga hátsó részében van egy mechanikus installáció, az roppant tetszett. Az a srác, aki készítette őket, állítólag jól ismer engem, és ez nagyon megtisztel, mert szép dolgot láttam. Azt nem tudom, az előadása milyen, de remélem, ma éjjel meg tudom nézni. Általában ritkán nézek másokat, nem vagyok egy néző típus. Ha megszólítanak, hogy éljünk társasági életet, abban benne vagyok, de én nem nagyon megyek oda valakihez, hogy na, beszéljessünk.

– Ez a fesztivál olyan közeg lehetne, ami közelebb áll a szívedhez, mint mondjuk a Katona.

– Én nagyon szeretem a személyes dolgokat. Talán egy fenntartásom van: a személyesség addig érdekel, amíg nem vagyok túlzó helyzetbe szorítva. A személyességnek van egy mindenkire vonatkozó része, és van olyan, ami túl van ezen, és az nem érdekel. Ezé a zsinagógabeli srácé remélem nem ilyen, bár annak alapján, amit láttam, úgy nézem, hogy baba a dolog, már nem nagyon lehet elrontani.

Haj, ne hátra

A szabad színházak világában jól felismerhetőek a frizuraváltozásai: az elmúlt években a menők kopaszodni igyekeztek. Halász Péter kínosan ügyel arra, hogy kerülje az „ösz mester” pozícióját, ezért ő kezdte a tarságot, de már évekkel ezelőtt feltűnt Szegeden, és sikert sikerre halmozott a Derevo is. A pilises fejek divatja mára egyértelművé vált: ha a Clipát, a Novogo Frontát és Tatjana Kabarovát sem felejtjük ki, akkor megállapíthatjuk, hogy az idei fesztivál fellépő társulatainak 23 százaléka kopasz. Egy szegedi taxis szíves közlése alapján ugyan megállapíthatjuk, hogy jelentős igény van még a copfos lányokra is („Hát ez meg hogy néz ki!” – kiáltott fel megrökönyödve a derék fuvaros, amikor Tatjana leintette a kocsiját), a szabad színházak világának azonban megvannak a maga saját, belső törvényei.

A divatok azonban ahogy jönnek, azonképpen mennek is. A Picaro pénteki előadásán végre egy új trend első jelét fedezhettük fel: az egyik színész Esterházy Péter-frizurában lépett színre. Jövőre talán már mindenki ilyen fog hordani.

Rovatunkban napról napra visszatekintünk a 20 éves THEALTER Fesztivál múltjába az EX-STASIS néhány cikk részletén keresztül.

DEUTSCH ANDOR

DEUTSCH

1998